

Βεροίας: “Να κάνουμε το αίτημα της σωτηρίας μας διαρκές”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Υπαπαντής του Κυρίου στην Πατρίδα του Δήμου Βεροίας λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο το πρωί της Τετάρτης ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων χειροθέτησε Αναγνώστη τον κ. Γρηγόριο Μπεσικιάρη, ο οποίος διακονεί στο Αναλόγιο της ενορίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

“Είναι ανάγκη να το συνειδητο-ποι-η--σουμε αλλά και να κάνουμε το αίτημα της σωτηρίας μας διαρκές και καθημερινό αίτημα προς τον Θεό, εφόσον μάλιστα ο ίδιος ο Χρι-στος μας συστήνει και μας προ-τρε-πει να θέτουμε ως πρώτο αίτη-μα της προσευχής μας τη βασι-λεία του Θεού, δηλαδή τη σωτηρία μας, και μας υπόσχεται συγχρόνως ότι, αν του ζητούμε τη σωτηρία μας, όλα τα υπόλοιπα θα μας τα προσ-φέρει η αγάπη του”.

Ολόκληρο το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

«Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου».

Ὅπως στή ζωή κάθε ἀνθρώπου ὑπάρχουν στιγμές μοναδικές καί ἀνεπανάληπτες, ἔτσι καί στήν ἱστο-ρία τοῦ κόσμου ὑπάρχουν κο-ρυ-φαῖες καί ἀνεπανάληπτες στιγ-μές. Εἶναι λίγες, καί μία τέτοια ἐορ-τάζει ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία σήμερα.

Πρίν ἀπό σαράντα ἡμέρες ἐορτά-σαμε τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ, μία στιγ-μή μοναδική καί ἀνε-πα-νάλη-πτη, πού πραγματοποιήθηκε στό τα-πει-νό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ καί μάρ-τυρές της ἔγιναν μόνο οἱ ποι-μέ-νες, πού μπορεῖ καί νά μήν εἶχαν συνει-δητοποιήσει ὅτι τό βρέ-φος στή φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων πού προσκύνησαν ἦταν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ σωτήρας τοῦ κόσμου, ὁ Μεσσίας.

Σήμερα ἐορτάζουμε μία ἄλλη μο-να--δική στιγμή, αὐτή τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Χριστοῦ στόν ναό τοῦ Θεοῦ, τῆς ὑποδοχῆς του ἀπό τόν πρε-σβύ-τη Συμεών, τόν πρῶτο ἄνθρω-πο πού ἔλαβε τήν ἐσωτερική πλη-ρο-φορία ὅτι τό τεσσαρακονθήμερο βρέφος πού θά ἐρχόταν στήν ἀγκά-λη τῆς Μητέρας του γιά νά ἐκπλη-ρώσει τήν ἐπιταγή τοῦ νόμου εἶναι ὁ Μεσσίας, εἶναι ὁ λυτρωτής τοῦ κό-σμου. Εἶναι ὁ πρῶτος πού θά ἀνα-γνωρίσει δημόσια τό θεῖο βρέ-φος ὡς τόν Χριστό, ὡς τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, τόν σωτήρα τοῦ κόσμου.

Ἡ ἔκφραση τῆς δοξολογίας του πρός τόν Θεό «ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλ-μοί μου τό

σωτήριόν σου», άποτε-λεϊ τό έπιστέγασμα τής διά βίου προσευχής του.

Έπί πολλά έτη παρακαλοϋσε ό Συ-μεών τόν Θεό νά δεϊ, πρίν νά πεθάνει, τόν Μεσσία, νά δεϊ αυτόν πού θά έσωζε τούς ανθρώπους άπό τήν άμαρτία καί θά άποκαθιστοϋσε τή σχέση τους μέ τόν Θεό. Άλλά ό Θεός, παρότι τόν είχε πληροφο-ρή-σει μέ μυστικό τρόπο ότι θά τόν δεϊ, τόν άφηνε νά περιμένει καί νά προ-σεύ-χεται, γιά νά καλλιεργεϊ τήν ψυχή του μέ τήν ύπομονή καί νά προε-τοι-μάζεται μέ τήν προσευ-χή.

Ός εϋσεβής καί πιστός Ίσραη-λί-της περίμενε ό Συμεών τόν Μεσσία, χωρίς νά γνωρίζει τί άκριβώς θά κάνει καί πώς θά σώσει τόν κόσμο, όπως γνω-ρίζουμε έμεϊς σήμερα. Κι όμως τόν περίμενε μέ λαχτάρα καί προ-σευ-χόταν στόν Θεό γι' αυτό, γιά νά δεϊ «τό σωτήριον» τοϋ Θεοϋ.

Άς άφήσουμε όμως τόν Συμεών νά άπο-λαμβάνει τή συνάντησή του μέ τόν Χριστό καί νά δοξάζει τόν Θεό γιά τή μεγάλη εύλογία του καί άς σκεφθοϋμε ποιά είναι ή δική μας θέση καί ή δική μας στάση. Ό πρε-σβύτης Συμεών παρακαλοϋσε τόν Θεό γιά κάτι πού δέν γνώριζε ποιά συνέπεια θά είχε γιά τόν έαυτό του. Έμεϊς γνωρίζουμε τή δυνατότητα πού μάς προσφέρει ό Χριστός, μέ τήν έλευσή του στόν κόσμο, μέ τή ζωή του, μέ τή σταύρωση καί τήν άνάστασή του, νά κερδίσουμε τή σω-τηρία μας. Τί κάνουμε όμως; Πώς αντιμετωπί-ζουμε αύτή τή δυ-να-τότητα καί τήν προοπτική;

Ό Συμεών προσευχόταν καί πα-ρα--καλοϋσε σέ όλη τή ζωή του νά δεϊ μόνο «τό

σωτήριον» τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς πού ἔχουμε τή δυνατότητα νά λάβουμε ἀπό τόν Θεό τή σω-τη-ρία μας, πόσο ἀλήθεια προσευ-χό-μα-στε γι' αὐτήν; Πόσο ζητοῦμε ἀπό τόν Θεό νά μᾶς ἀξιώσει τῆς σωτη-ρίας, νά μᾶς ἀξιώσει νά προ-ε-τοι-μασθοῦμε κατάλληλα πρὶν νά πε-θά-νουμε γιὰ αὐτή τή μεγάλη δω-ρεά τοῦ Κυρίου μας, γιὰ τή σωτηρία μας;

Καί ἂν ὁ πρεσβύτερος Συμεὼν προ-σευχόταν καί παρακαλοῦσε τόν Θεό τόσο ἐπίμονα γιὰ νά τοῦ ἐκ-πληρώσει τήν ἐπιθυμία καί τήν προσ-δοκία του καί παρ' ὅλα αὐτά ὁ Θεός τόν ἄφηνε νά περιμένει καί νά τόν παρακαλεῖ συνεχῶς μέχρι νά τοῦ ἱκανοποιήσῃ τό αἶτημα, ἔχουμε συνειδητοποιήσει πόσο πε-ρι-σ-σό-τε-ρο θά πρέπει ἔμεῖς νά προ-σευ-χό-μα-στε καί νά παρακαλοῦμε κα-θη-μερινά καί ἀδιάλειπτα νά μᾶς χαρίσῃ ὁ Θεός τή σωτηρία μας;

Είναι ανάγκη νά τό συνειδητο-ποι-ή--σουμε αλλά καί νά κάνουμε τό αίτημα τῆς σωτηρίας μας διαρκές καί καθημερινό αίτημα πρός τόν Θεό, ἐφόσον μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ Χρι-στός μᾶς συστήνει καί μᾶς προ-τρέ-πει νά θέτουμε ὡς πρῶτο αίτη-μα τῆς προσευχῆς μας τή βασι-λεία τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τή σωτηρία μας, καί μᾶς ὑπόσχεται συγχρόνως ὅτι, ἂν τοῦ ζητοῦμε τή σωτηρία μας, ὅλα τά ὑπόλοιπα θά μᾶς τά προσ-φέρει ἡ ἀγάπη του. «Ζητεῖτε πρῶ-τον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ... καί ταῦτα πάν-τα προστεθήσεται ὑμῖν» μᾶς λέ-γει. Μᾶς ἀπαλλάσσει δηλαδή ἀπό κάθε ἄλλη μέριμνα καί φρο-ντί--δα, καί μᾶς ὑπόσχεται νά μᾶς δώσει ὅ,τι ἔχουμε ἀνάγκη, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τοῦ ζητοῦμε πρωτίστως νά μᾶς σώσει.

Ἄς θαυμάσουμε τό μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς προσφέ-ρει τό μεγαλύτερο δῶρο πού μπο-ροῦμε νά ἐπιθυμήσουμε, μᾶς προσ-φέρει τή σωτηρία μας, καί ἄς ἀκο-λουθήσουμε τό παράδειγμα τῆς ἐπίμονης προσευχῆς τοῦ δικαίου Συμεών, γιά νά χαρίσει καί σέ μᾶς «τό σωτήριον» του καί νά μᾶς ἀξιώ-σει τῆς σωτηρίας μας.

Ἐπομένως, ἀπό μᾶς ἐξαρτᾶται κατά πόσον θά ἐπιτύχουμε αὐτό τό ὁποῖο εἶναι ἡ σωτηρία μας. Ἐφόσον τό ζητοῦμε καί τό παρακαλοῦμε συνεχῶς στή ζωή μας, ὅλα τά ἄλλα, ὅπως εἶπε ὁ Κύριος, θά μᾶς τά προσθέτει, φθάνει ἐμεῖς νά ζητοῦμε τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)